

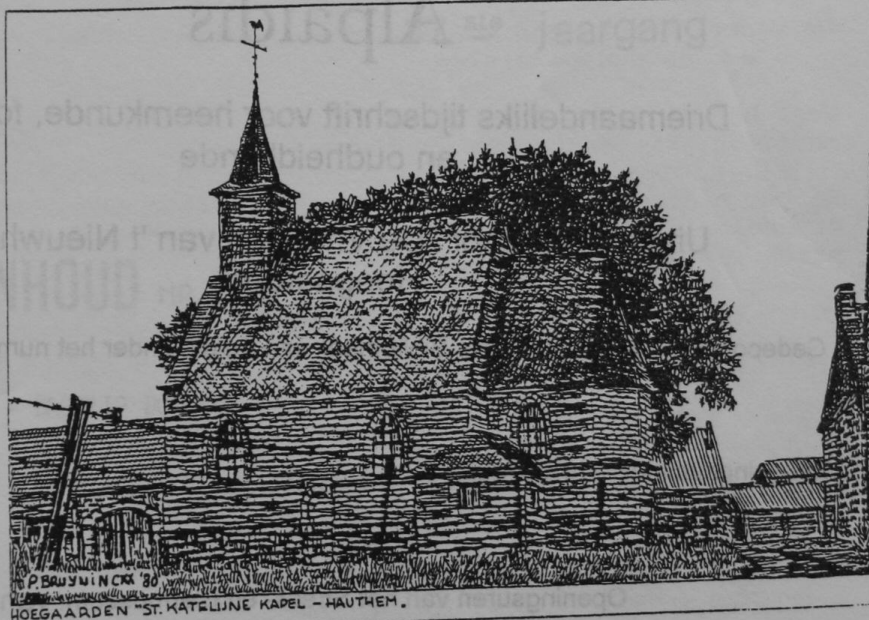
*Tijdschrift voor
heemkunde
folklore en
oudheidkunde*

België-Belgique
P.B.
3300 Tienen 1
2/3954

143
M. GUILLUY A
NERMSTRAAT 35
3320 HOEGAARDEN

Uitgiftekantoor 3300 Tienen 1

ALBAIDIS

HOEGAARDEN "ST. KATELIJNE KAPEL" - HAUTHEM.

V.U. E. Grooten
Residentie Beatrijs 169
3300 Tienen
tel: 016/81.72.35

Driemaandelijks 2 / 2001

Heemkundige Kring 't Nieuwhuys vzw

Ernest Ourystraat 2-4 3320 Hoegaarden

Statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad 19.1.1967

corr. adres:
Residentie Beatrijs 169
3300 Tienen
016/81.72.35

Alpaïdis

Driemaandelijks tijdschrift voor heemkunde, folklore
en oudheidkunde

Uitgegeven door "De Vrienden van 't Nieuwhuys"
Hoegaarden

Gedeponeerd bij de Koninklijke Bibliotheek van België onder het nummer BD 23.350

Rekeningnummer: 310-0370021-52

Openingsuren van het Streek- en Biermuseum: van 11 tot 19 uur

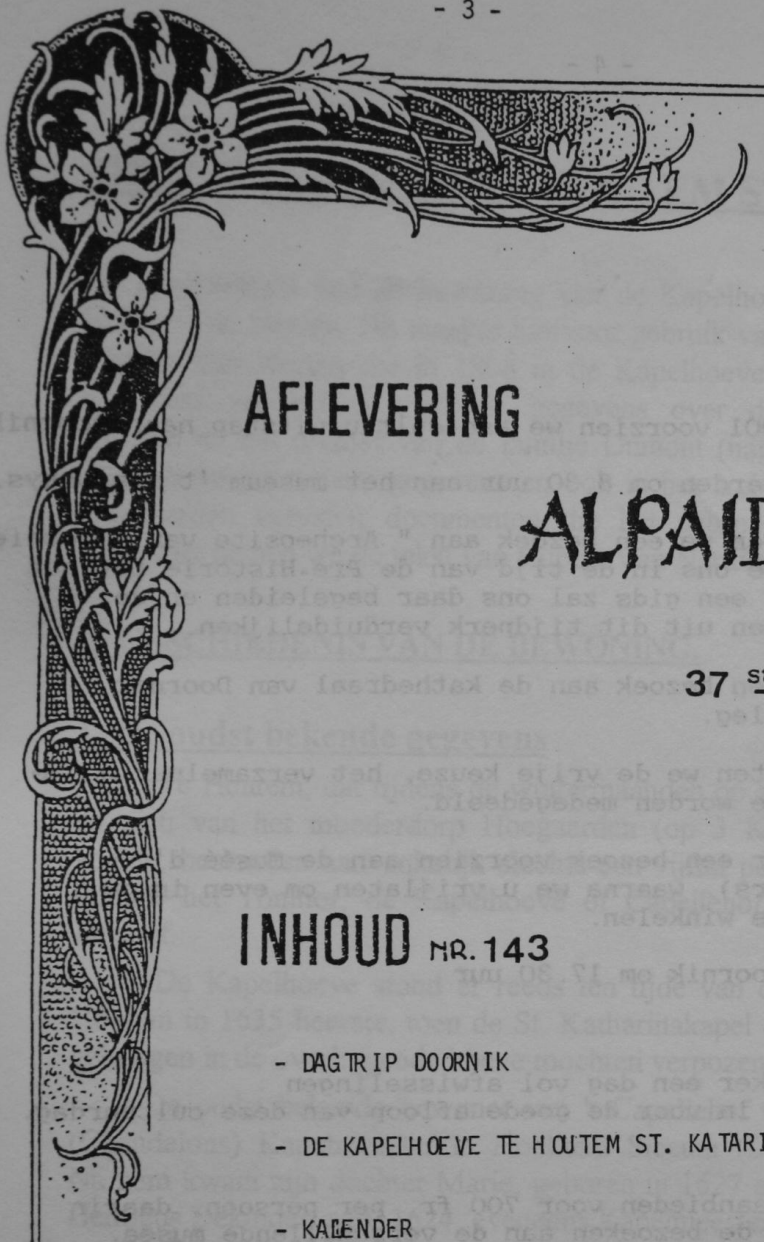
maandag en dinsdag gesloten -
Museumtaverne blijft open tot de laatste bezoeker.

Bezoek van het museum met gids: tel. 016/76.77.96.

Buiten deze uren is het museum steeds toegankelijk op aanvraag.

**Alle artikels uit dit tijdschrift mogen vrij overgenomen worden mits
bronvermelding.**

Druk Ripova, Vianderdal 12 3300 Tienen - tel en fax.- 016/81.83.55.

AFLEVERING

ALPAIDIS

37ste jaargang

INHOUD NR. 143

- DAGTRIP DOORNIK
- DE KAPELHOEVE TE HOUTEM ST. KATARINA (Deel 1)
- KALENDER
- DE V. GESLACHTEN VAN HOEGAARDEN
- DE BRUSSELSE GESLACHTEN

DAGTRIP NAAR DOORNIK.

Op zaterdag 16 juni 2001 voorzien we een cultuuruitstap naar Doornik.

We vertrekken te Hoegaarden om 8.30 uur aan het museum 't Nieuwhuys.

In de voormiddag brengen we een bezoek aan " Archeosite van Aubechies (Ath), daar bevinden we ons in de tijd van de Pre-Historie tot het Romeinse tijdperk, een gids zal ons daar begeleiden en de gewoonten en de woningen uit dit tijdperk verduidelijken.

We voorzien eveneens een bezoek aan de kathedraal van Doornik met de nodige uitleg.

Voor het middagmaal laten we de vrije keuze, het verzameluur na de maaltijd zal terplaatse worden medegedeeld.

Na het middagmaal is er een bezoek voorzien aan de Musée d' Archeologie (Merovingers), waarna we u vrijlaten om even in de prachtige binnenstad te winkelen.

We vertrekken vanuit Doornik om 17.30 uur

Zoals u kunt merken zeker een dag vol afwisselingen .
Erik Saelmaekers staat in voor de goede afloop van deze cultuurdag.

We kunnen u dit alles aanbieden voor 700 fr. per persoon, daarin is begrepen de bus en de bezoeken aan de verschillende musea.

Gelieve te storten op rekening 310/0370021/52 van VZW 't Nieuwhuys met vermelding cultuurdag Doornik.
De betalingen moeten binnen zijn VOÓR 8 juni 2001.

Het wordt zeker een dag om niet meer te vergeten en we hopen u dan ook op ~~16~~ juni te mogen begroeten.

Namens het bestuur

DE KAPELHOEVE TE HOUTEM ST. KATARINA

De geschiedenis van de bewoning van de Kapelhoeve werd opgezocht door Hubert Van Nerum. Hij maakte hiervoor gebruik van notities van dokter Jean Baptist Van Nerum die in 1808 in de Kapelhoeve geboren werd en in zijn nagelaten geschriften bepaalde gegevens over de hoeve vermeldde. De stukken uit het archief van de familie Dumont (nagelaten door de heer Paul Bail.) bevestigen deze gegevens en ook in het archief der V Geslachten van Hoegaarden berusten documenten die het gebruikte bronmateriaal staven. Bijgevolg nemen we de tekst van Hubert Van Nerum hierna integraal over:

A. GESCHIEDENIS VAN DE BEWONING.

1. De oudst bekende gegevens

Te Houtem, dat tijdens de wintermaanden op zich zelf aangewezen was en zich van het moederdorp Hoegaarden (op 3 Km. afstand) afgezonderd voelde, bestonden aanvankelijk slechts een vijftal pachthoven, waaronder het Puthof, het Tomhof, de Kapelhoeve of Capellehof, het Winhof en het St. Janshof.

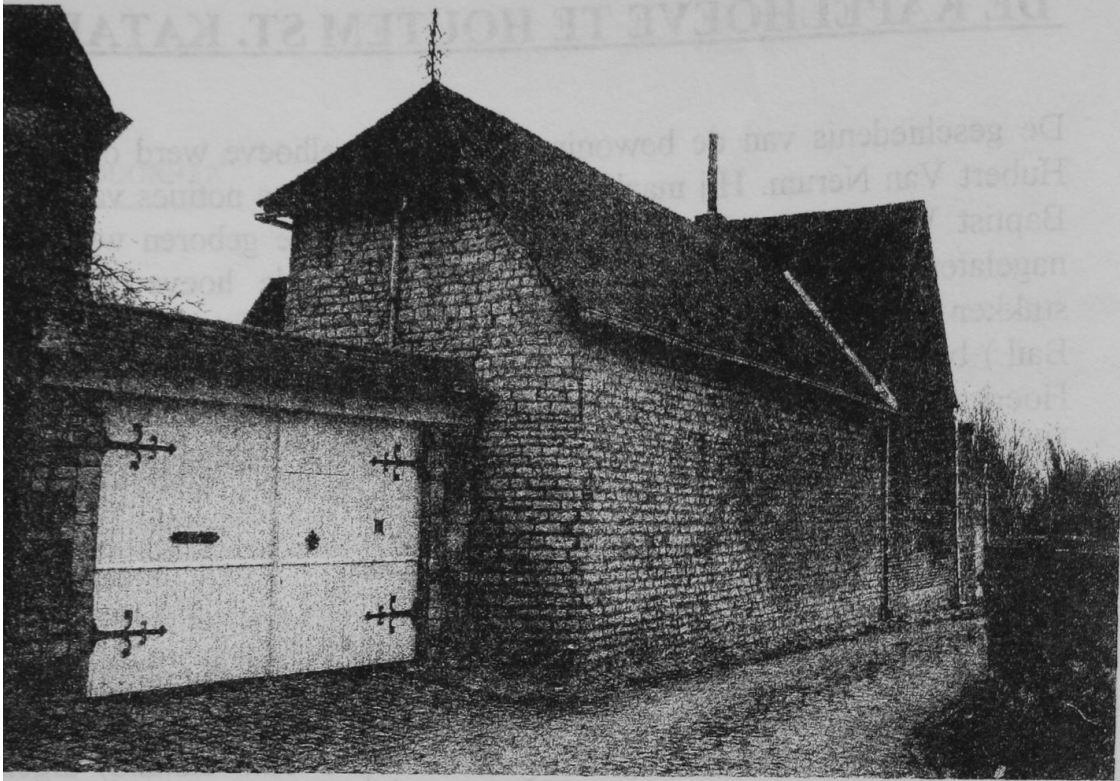
De Kapelhoeve stond er reeds ten tijde van de pestkwaal, die ook te Houtem in 1635 heerste, toen de St. Katharinakapel druk werd bezocht en de gelovigen in de overliggende hoeve mochten verpozen

De oudst bekende bewoner van 't Capellehof was Joannes Salomons (Chandelons) Kapelmeester te Houthem Siccum (Drooghoutem) in 1615. Na hem kwam zijn dochter Marie, geboren in 1627 en gehuwd in 1747 met Henricus Dekinder, geb. 1624, eveneens Kapelmeester.

Het gezin Dekinder x Salomons had zeven kinderen : Henri ° 1648 + kort na zijn geboorte, Henri. ° 1650, André ° 1653, Margriet ° 1656, Léon ° 1659, Agnes ° 1663 en Nicolas ° 1666.

Marie Salomons stierf in 1676 Ingevolge "den roeden loope", een besmettelijke ziekte meegebracht door de Spaanse legers die door het dorp trokken.

Ook haar zonen Andre, Leon en Nicolas bezweken datzelfde jaar aan deze kwaal. En een jaar nadien overleed ook Henricus Dekinder, ingevolge dezelfde ziekte. Alsdan werd besloten om de microben door het vuur te doden en het oude pachthof af te breken.

2. De nieuwe hoeve van brouwer Dumont.

Het was "Eersaeme" Jean du Mont, kortweg "Jeanmon" genoemd, die het overblijfsel van de oude hoeve opkocht en er zijn nieuw pachthof met "paenhuys" (brouwerij) bouwde. Pastoor Jan Van den Putte gaf zijn zegen.

Dit gebeurde rond 1679 toen du Mont als "Notabele ingesetene van Hauthem" stond vermeld.

Jean du Mont (ook Dumont geschreven) was op 15 November 1665 gehuwd met Margriet Sweerts (° 20 Juni 1627, als dochter van Servaes Sweerts en Christine Neys uit Bost). Vanaf toen kreeg het oude "Capellehof" de nieuwe benaming van "Pachthof Dumont".

Uit hun huwelijk sprongen zeven kinderen :

Agnes ° 1666, Francois ° 1670 en x 1713 met Gertrude Peeters, Anna ° 1673 en x met Lambert Swellen, Jean ° 1676 x 1713 met Elisabeth Bormans, Tossijn ° 1681, Everard ° 1684 x 1712 met Agnes Huybens en Christina ° 1686.

In 1679 stelde Jean Dumont, samen met de andere Notabelen Jan Rega, Lambert Hubens en Peter Vanmol en in 't bijzijn van de eerbare getuigen Hendrik Vandenschilde en Servais Sweerts, voor Notaris Jean Bapt. Stevens, een rapport op, dat zij onder eed bevestigden. In dit verslag stond de schade vermeld, die tussen de jaren 1673 en 1679 te Hoegaarden was aangericht door de verschillende voorbijtrekkende legers.

Dumont overleed op 16 februari 1693 en het was zijn zoon Everard die hem als pachter en brouwer opvolgde.

3. Schepen Dumont.

Everard Dumont huwde in 1712 met Agnes Huybens (° 1605 dochter van Kapelmeester en Notabele Lambert Huybens (Hubens ?) en Margriet de Kinder (Dekinder) Deze laatste was dochter van Henricus de Kinder en Marie Salomons)

Agnes Huybens was weduwe van Brouwer Jan Struys uit het Puthof, van wie Henricus Struys, die later trouwde met Elisabeth Sweerts en in 1741 medestichter werd van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden.

Everard Dumont was Schepen in de Hoegaardse Regentie en stond in 1747 achter de Wethouders, tijdens de dorpswisten te Hoegaarden omwille van de bestrating van de oude Molenweg (huidige Pastorijstraat.).

Uit het gezin Dumont x Huybens werden zes kinderen geboren :
Lambert ° 1713 x 1716, Everard ° 1715 x 1739 met Elisabeth Bueckens, Jean-Henri ° 1717 x 1750 met Margriet Van Osmael, Tossijn ° 1719 + 1748, Jean-Baptist ° 1721 x 1751 met Deodata Vandermolen en Agnes ° 1728.

Hun moeder Agnes Huybens overleed op 21 Juni 1731, zodat Everard Dumont met zijn vijf minderjarige kinderen achter bleef. Hij hertrouwde niet en zette het "paenen" (brouwen) en "pachten" verder.

Buiten nog andere gronden had hij in 1727/1728 een dagmaal land in huur voor de pacht prijs van 3 gulden en 17 stuivers per jaar, gelegen in het Opperveldt, regenoten de straat uit Houtem naar Hoksem en toebehorende aan de St. Katharinakapel.

In 1739 trad zijn zoon Lambert in het huwelijk met Elisabeth Bueckens (dochter van de latere Burgemeester Batholomeus Bueckens). Hij vestigde zich ergens te Houten als brouwer. Zijn broeder Tossijn volgde hem in het "paenhuys" van zijn vader op, wijl het landbouwgedeelte verzekerd werd door de andere broeders Jean-Henri en Jean-Baptist. Helaas, in 1748 stierf Tossijn, die nu door Jean Baptist in het paenhuys werd opgevolgd.

Hun vader overleed op 5 Juni 1750 en de zonen traden uit de onverdeeldheid. Elk kreeg zijn deel en zo kwam Everard in het bezit van het paenhuys, zodat hij vanaf toen op twee verschillende plaatsen brouwde. Jean-Henri, die op 6 Juli 1750 in het huwelijk trad met Anna Margriet Van Osmael (° 14 Sept. 1720, als dochter van Henri Van Osmael en Gertrude Rega uit Outgaarden bleef als landbouwer op het pachthof wonen. De derde zoon Jean Baptist trouwde in 1751 met Deodata Vandermolen (dochter van Schepen en brouwer Bernard Vandermolen en Elisabeth Van Osmael) en vestigde zich als brouwer te Hoegaarden op de Stoopkensstraat, in de huidige brouwerij "de Kluis (zie Alpaidis nr. 76). Noteer dat Margriet Van Osmael en Deodata Vandermolen rechtstreekse nichten waren.

4. Landbouwer Dumont

Na zijn huwelijk liet Jean Henri Dumont het pachthof verruimen, hetgeen laat vermoeden dat het voorheen eerder een kleinere hoeve was.

Bij de "groote kermisse" op de eerste zondag van Mei, liet hij elk jaar zijn hoeve wit kalken, terwijl bij het feest van St. Katharina op 25 nov. in de hoeve Dumont brood werd uitgedeeld aan de armen. Op die dag kwam er steeds veel volk naar Houten, want na de mis ging dan geregeld de processie uit, die langs de landelijke wegen toog en een schilderachtig tafereel bood.

Op 18 Oktober 1752 werd hun zoon Jean Baptist gedoopt en bij deze gelegenheid werd er op het pachthof "fameuselyck getrackteert".

In 1759 was Jean Henri Dumont, samen met Goris Geerts, getuige bij de afsluiting van de kapelrekeningen, opgesteld door de Kapelmeester Jacobus Finoulst uit: het Winhoff. Dit gebeurde ten huize van Servaes Sweerts, Secretaris van Hoegaarden, in aanwezigheid van Pastoor Henricus Sweerts. Noteer dat Servaes Sweerts de broeder was van Pastoor Henricus

Sweerts en de schoonbroeder van Henricus Struys (zoon van Agnes Huybens). Deze twee Sweertsen waren samen met Struys, Carolus Van Nerum en Hendrik Hoebancx de stichters der V Geslachten van Hoegaarden (174-1.)

In 1764 werd door Pierre Peeters uit Tienen een nieuwe klok gegoten voor de Kapel van Houtem. Zij werd plechtig ingehuldigd en kreeg als meter Anna Margriet Van Osmael (vrouw van Jean Henri Dumont) en als peter Jean Janssens. Deze klok hangt nog steeds in het torentje van de kapel en draagt als opschrift :

A. Loos
Cappelmeester
P. Peeters me fundit 1764
Meeter Anna Margarita van Osmael
Peeter Heer Joannes Janssens

Dumont stierf op 23 januari 1780.

5. Kapelmeester Dumont.

Jean Bapt. Dumont was 27 jaar oud toen hij op 15 mei 1779 in het huwelijk trad met zijn kleinnicht Anne Albertine Nijs uit Nerm (° 5 Okt. 1746, dochter van Jacques Nijs en Françoise Therese Van Osmael).

Acht maanden later overleed zijn vader en Jean Baptist volgde hem als pachter op. Zijn moeder, Margriet Van Osmael bleef bij hen op het pachthof wonen tot aan haar dood op 23 Sept. 1795.

Uit hun huwelijk sproten zes kinderen :

Therese ° 1780 + jong, Anne ° 1781 x met Jean Antoine Maison en xx 1816 net Henri Van Hagendoren, Catherine ° 1783 x met Antoine Van Ex, Jean Baptist ° 1784 x 1813 met Anne Cath. Van Hagendoren (zuster van Henri), en xx met Victoire Vandermolen, Albertine ° 1787 x 1808 met Brouwer Jean Bapt. Van Nerum uit Hoegaarden (ouders van Dokter Jean Bapt. Van Nerum, die de schriften over het pachthof naliet), en Jean-Hubert ° 1790 x met Anne Marie Lambrechts.

Jean Baptist Dumont bezat meerdere grondeigendommen, waaronder de aanpalende percelen, naast en achter zijn pachthof gelegen, die hem uit de erfenis van zijn vader waren toegekomen. Deze percelen waren : 15 a 80 ca tuin en hof (sectie B 159) 20 a 20 ca weide (sectie B 161) 46 a 10 ca labeurgrond (sectie B 162) 83 a bouwland (sectie B 163)

In 1783 viel hem een grote eer te beurt, hij werd namelijk tot Kapelmeester gekozen. De St. Katharinakapel had haar eigen financieel

beheer, dat in handen lag van de kapelmeester. Deze laatste werd jaarlijks verkozen onder de notabele families van het gehucht en ontving voor zijn moeite een vergoeding van 4 gulden. Hij stond in voor het onderhoud van de kapel en het opstellen van de jaarlijkse rekeningen. De Kapel bezat haar eigen cijnsboek, waarin al haar grondbezittingen stonden vermeld.

In 1791, na de dood van zijn vrouw verliet Everard Dumont (Oom van Jean Bapt.) Houtem en ging zich te Hoegaarden vestigen met zijn zoon, een andere Jean Baptist Dumont, die tonnenmaker was. Alsdan kwam het paenhuis terug in het bezit van Kapelmeester Dumont, doch hij verkocht het materiaal en de brouwketel, gezien hij zich uitsluitend aan de landbouw schonk. Een andere bron beweert dat hij reeds veel vroeger met het bierbrouwen stopte en gewaagt van het jaar 1762 toen Evrard Dumont zijn laatste brouwtaks betaalde.

Jean Baptist Dumont kende de droevige jaren van het schrikbewind, doch hij kon zich buiten alle troebelen houden. In die tijd hadden zij de 18 jarige knecht J. Ausloos en de 20 jarige meid Elisabeth Poffé in dienst. In de schuur van de hoeve Dumont te Houtem grepen "zwarte missen" plaats en vonden "brigands" een veilig onderkomen.

In 1808 werd op de hoeve te Houtem hun kleinzoon, de latere dokter Jean Bapt. Van Nerum geboren, als zoon van Jean Bapt. Van Nerum en Albertine Dumont. Hij bracht er zijn eerste levensjaren door en liet notities na over het pachthof van zijn grootvader.

Albertine Nijs stierf op 30 Maart 1815 en haar man Jean Bapt. Dumont op 21 Febr. 1820, Toen greep de deling onder hun kinderen plaats en het was hun jongste zoon Jean Hubert, die in het bezit kwam van de hoeve.

6. Pachter Dumont

Jean Hubert Dumont, bijgenaamd "Boeres" werd geboren op 6 Okt. 1790 en huwde met Anne Marie Lambrechts (° 2 Nov. 1794) Hij was de vijfde uit het geslacht Dumont, die het pachthof in 't bezit kreeg. Zijn broeder Jean Baptist had zich als landbouwer te Rommersom gevestigd, was Raadslid in 1831 onder zijn kleinkozijn, een andere Jean Baptist Dumont, die Burgemeester was te Hoegaarden van 1831 tot 1836 en in het Kapittelhuys op de Houtmarkt woonde. Van 1837 tot 1848 was hij ook Schepen onder Burgemeester De Zangré.

De kinderen van zijn zuster Albertine (getrouwd met Brouwer en Stoker Jean Bapt. Van Nerum uit Hoegaarden) vertoefden vaak op de hoeve van hun oom te Houtem.

Rond 1867 grepen er verbouwingswerken plaats. Hubert Dumont liet de hoeve restaureren en de stallen met lichtgaten moderniseren. In deze stallen was zelfs een "cachette" leidend naar een geheime gang. Hij voegde

ook een "annexe" bij aan het hoekgebouw, bezijdelings het woonhuis,   rwijsl aan de linkervleugel der stallingen, dicht bij de ingang een grote klok werd aangebracht

In het midden van de binnenkoer stond een dampende mesthoop en aan de ingang van de tuin bevond zich een waterpomp. Naast de hoeve legde Dumont een lusttuin aan (perceel B 159) van 15 a 80 ca, waarin een uitgewerkte zuil in witte Gobertangesteent stond. De totale oppervlakte van het pachthof bedroeg 9 a 90 ca (kadastrale legger Popp, nr. 252 Sectie B 160. Achter de hoeve lag een weide (B 161) van 20 a 20 ca, palend aan een labeurgrond (B 162) van 46 a 10 ca. Al deze gronden kwamen voort uit het erfdeel van zijn vader»

Het bouwland (B 163) 83 a groot, was overgegaan op zijn zuster Anne, weduwe van Antoine Maison en hertrouwd met Henri Van Hagendoren (zie Kadastrale Legger Popp, nr. 967) Anne Dumont bezat nog meerdere gronden, uit de erfenis van haar vader.

Hubert Dumont stierf op 15 Jan. 1871 en zijn vrouw op 1 dec. van hetzelfde jaar. Zij hadden twee zonen, Jean Baptist en Justin (Raadslid van 1885 tot 1891), die in 1872 het pachthof met aanpalend land verkochten. Hierdoor werd het tijdperk "Dumont" besloten.

†

De hooge ouderdom is eene kroon van eer, als hy op de wegen der gerechtigheid gevonden wordt. Pr. 16.

Bid voor de ziel van zaliger

MYNHEER

Joannes-Hubertus Dumont,

ECHTGENOOT VAN

ANNA-MARIA LAMBRECHTS,

geboren te Houtgaerden den 6 October 1790 en aldaar na eene langdurige ziekte met geduld verdragen te hebben, godvruchtig in den heer overleden den 15 Januari 1871, voorzien van de HH. Sakramenten der stervenden.

De plechtige lykdienst, gevolgd van de begraavenis, zal geschieden Woensdag 18 Januari, om 10 uren, in de parochiale kerk van Houtgaerden; de vigilien ten half tien.

Een tweede dienst wegens het broederschap der geloovige zielen zal plaats hebben Zaterdag 21 Januari, ten 8 uren, in de zelfde kerk; de dertigsten de volgende dagen ten 6 1/2 en 7 uren.

Myne vrienden, troost u met my, want ik verlaat een tranendal voor het ryk des hemels. Cath. v. Sen.

Myne kinderen, eert uwe moeder al de dagen haars levens.... Bemint malkanderen met eene broederlyke liefde en bidt voor my, want gy weet welke liefde en zorg ik voor u gehad heb. Isai. 94.

Zcete herten van Jesus en Maria, weest mynen toevlucht. (300 dagen aftaet.)

R. I. P.

THIENEN - L. GEERTS, DRUKKER.

†

De rechtveertige, al wierdt hy door de dood ver-rast, zal in vrede rusten. Sap. 4.

BID VOOR DE ZIEL

VAN ZALIGER

Anna-Maria Lambrechts,

WEDUWE VAN

JOANNES-HUBERTUS DUMONT,

geboren te Houtgaerden den 2 Novembre 1794, aldaar schielijk overleden den 1 December 1871.

De plechtige lykdienst, gevolgd van de begraafnis, zal plaats hebben op Maandag 4 December, ten 10 uren, in de parochiale kerk van Houtgaerden; de vigilien ten half tien.

Een tweede dienst wegens het broederschap der geloovige zielen, op Woensdag 6 December, ten acht uren.

De dertigsten den 5 en volgende dagen, ten 6 1/2 en 7 uren.

Waakt en bidt want gy weet noch dag noch uur.... Alwie de dood dagelyks voor oogen houdt, kan door haar niet verrast worden. Math. 23. Aug.

Myne kinderen, gy weet hoe ik altyd onder u gewandeld heb in de vrees des Heeren, oefent de deugden die gy van my geleerd hebt, komt my ter hulp door uwe gebeden, weest met hert en geest vereenigd, en de God van liefde en vrede zal met u zyn.

Zoete herten van Jesus en Maria, weest my gehedig. (300 dagen aftaet.)

R. I. P.

Thienen - L. Geerts, drukker.

7. Raadslid Van Herbergen.

In 1872 werd Ferdinand Vanherbergen (°Willebringen 23 april 1838 als de zoon van Jean Baptist Vanherbergen en Anne Marie Vanhulst.) de nieuwe eigenaar van het oude pachthof Dumont, dat vanaf toen zijn benaming begon te verliezen en gewoonweg "t pachthof aan de Kapel van Houtem" werd genoemd. Ferdinand Vanherbergen werd ter vervanging van Justin Dumont tot Raadslid verkozen van 1891 tot 1912, onder de Burgemeester L. Lodewijckx, A. Putzeys en H. Dotremont.

Op 8 Juni 1873 werd op de hoeve aan de Kapel, zijn dochter Julie geboren. Deze trouwde in 1896 met Emile Joseph Van Hagendoren (° 1871, zoon van Ferdinand Van Hagendoren, die op zijn beurt de zoon was van Henri Van Hagendoren en Arne Dumont).

Emile Joseph Van Hagendoren overleed op 21 Febr. 1910 en alsdan ging Julie Vanherbergen een tweede huwelijk aan met Jules Peeters "Jules Pot" genaamd, (° 1891, als zoon van Désire Peeters en Sylvie Gilis). Hij was Raadslid van 1922 tot 1937 en waarnemend Burgemeester van Hoegaarden van 1940 tot 1941, wanneer hij door de bezettende overheid werd vervangen,

Rond 1900 werd het dak van het woonhuis verhoogd en de muren opgetrokken. Het oude strooien dak werd vervangen door een "schaliëndak" en ook een paar bovenvensters werden dicht gemetseld.

Gareelmaker Hubert Van Nerum uit ('t Nieuwhuys en zijn zoon Julien, gingen tussen 1900 en 1910 vaak op het pachthof Vanherbergen te Houtem, paardentuig herstellen. Het is uit de overleveringen van Julien Van Nerum, dat vernomen werd, alsdat jaarlijks een koppel ooievaars op het dak van de hoeve kwamen nest maken, hetgeen als een goed voorteken werd beschouwd, maar deze ooievaars verdwenen, nadat het strooien dak werd afgeschaft.

In 1917 kwam het pachthof aan zijn dochter Julie, met vruchtgebruik aan haar man Jules Peeters. Ferdinand Vanherbergen overleed op 23 nov. 1926.

8. Pachter Vankelst

In 1920, ter studie van Not. Rosseuw te Tienen, werd de hoeve verkocht aan de gebroeders Lambert en Guillaume en hun zuster Marie Vankelst, allen ongehuwd. Zij brachten er enkele verfraaiingen aan en lieten de gebouwen opfrissen. De consoorten Vankelst woonden er tijdens de tweede wereldoorlog, toen in een verder gelegen veld einde nov. 1943 een geallieerde vlieger sneuvelde. Lambert overleed op 10 Nov. 1950. Zijn nalatenschap ging over op zijn broeder Guillaume en zuster Marie. Na de dood van Guillaume op 15 Maart 1960 werd Marie alleen-eigenares van het pachthof. Zij stierf echter op 22 Jan. 1962.

9. Boer Oliviers

Marie Vankelst had op 29 sept. 1960 haar testament gemaakt ten voordele van de consoorten Brans en Rome, namelijk :

- Francois Brans uit Hoegaarden
- Maria Rome (x Henri Lebegge) uit Hoegaarden
- Philomène Rome (x Jules Debroeck) uit Hoegaarden
- Victoire Rome (x Prosper Collaert) uit Brussel elk voor 1/5
- Marie Thérèse Rome (x Roger Moyaerts) uit Outgaarden
- Mathilde Rome (x Jean Barbier) uit Hoegaarden
- Henri Emile Rome uit St. Jan Molenbeek
- Anna Marie Rome (x Joseph Fourie) uit Hoegaarden elk voor 1/20

Al deze consoorten waren kozijns en nichten van Marie Vankelst.

Deze erfgenamen verkochten op 6 April 1962, ter studie van Not. Mertens te Glabbeek, het pachthof (B 160) met aanpalende tuin (B 159), het weiland (B 161) en de helft van het bouwland (B 163a) aan Petrus Oliviers, getrouwd met Marie Elisabeth Vanderweyden.

Het verlies van de helft van het perceel bouwland vraagt nadere uitleg. Na de dood van Kapelmeester Jean Bapt. Dumont, had diens dochter Anne, het land (B 163) groot 83 a, volledig geërfd. Na haar overlijden in 1863' was dit perceel ten volle of gedeeltelijk overgegaan op haar dochter uit het eerste huwelijk Elisabeth Maison (° 1809 + 1884) en dan op diens natuurlijke dochter Julienne Maison (x Theodore Van Hagendoren, neef van Henri Van Hagendoren die de tweede man was van Arme Dumont).

Vervolgens kwam het land in handen van haar zoon Kamiel Van Hagendoren (° 1875 en x met Emma Stockmans) en na diens dood in 194-5, aan zijn kinderen Julienne^o 1922 en Joseph^o 1925, wonende te Hoegaarden in de Stoopkensstraat.

Doch het perceel was tot de helft geslonken, want de andere strook, gelegen langs de straatzijde (41 a 50 ca), maakte terug deel uit van de gronden van het pachthof en stond op naam van Oliviers. Het is niet bekend, in welke periode en onder welke pachter deze helft (B 163b) terug naar de oorsprong is gekomen.

Zoals echter blijkt uit een uittreksel van het kadaster van 14 Okt. 1981 en 1 Jan. 1983, was het bebouwd eigendom van Oliviers met 40 ca verminderd. Dit kwam door de "annexe" aan het woonhuis, die verdwenen was, evenals de rechtervleugel van de stallingen (bakhuis en oude brouwerij). Opvallend is dat ook de tuin (B 159) met 51 ca was geslonken, terwijl op het weiland (B 161) een elektrische cabine werd gebouwd ter grootte van 14 ca. En ten slotte was het labeurland (B 162) met een oppervlakte van 46 a 10 ca op een vreemde eigenaar overgegaan, namelijk op Jean Cappelen uit Anderlecht.

Boer Oliviers stierf op 14. Okt. 1981. Zijn nalatenschap verviel aan zijn weduwe voor 1/4 in vruchtgebruik en 1/4 in volle eigendom en het overige aan zijn vier kinderen:

- Robert Oliviers uit Korbeek Lo
- Claude Oliviers uit Hoegaarden
- Christinne (x met Armand Pleisters uit Grimde bij Tienen.)
- Simonne (x met Julien Ickx uit Tienen.)

Het nalatenschap Oliviers werd geregeld ter studie van Not. Rosseuw te Tienen ingevolge een akte verleden op 3 Maart 1968, (gift tussen echtgenoten)

Na de dood van Boer Oliviers, besloten zijn weduwe en haar kinderen, het pachthof te verkopen.

10. Dr. Demedts.

Op 30 Sept. 1983 , ter studie van Not. Casiman te Antwerpen en Not. Antonis te Herselt, werd de hoeve verkocht aan Paul Devree en Christiane Leenders, maar het was slechts van korte duur, want op 20 Sept. 1984 verkochter zij reeds het eigendom aan Dokter Dirk Paul Rene Demedts en Joanna Eugenia Josephina Hauben, voorheen te Boutersem gevestigd.

Deze laatste koop ging door ter studie van Not. Mertens te Glabbeek en Not. Casiman te Antwerpen. Het pachthof (B 160), met tuin (B 159), weide (B 161) en de strook bouwgrond (B 163a) bedraagt heden in totaal 86 a 35 ca De nieuwe eigenaars lieten zowel binnen als buiten, restauratiewerken uitvoeren en aanpassingen aanbrengen.

Boven de ingangsdeur van het woonhuis (n° 96 te Houtem) prijkt een mooi glasraam, voorstellend een vrouw die een schaal met druiventros verheft. Deze tros duidt op een lager gelegen veld "de Wijngaert" waar vroeger aan wijnteelt werd gedaan. Dit gaf aanleiding tot de keuze van de nieuwe benaming van het pachthof: "de Wijngaert".

Kalender.

Kalender is de algemene benaming voor de aanduiding van een stelsel van de tijdrekening. Een lijst waarop de verschillende verdelingen van het jaar zijn aangegeven in seizoenen, maanden, weken en dagen, orde van de kristelijke feestdagen, enkele astronomische fenomenen zoals, het maanstelsel, de getijden, eclipsen e.a.

De oudste systemen van de tijdrekening hangt samen met de ontwikkeling van de landbouw en de veeteelt in het Neolithicum. De steeds weerkerende verschijnselen, zoals de klimaatveranderingen, zomer, winter, regen, droogte. Ook de paringstijd van de dieren en de schijngestalten van de maan, de verandering van de positie van de zon aan de hemel. Het verschijnen van de sterren.

Uit de waarnemingen van de opeenvolgende maangestalten van de maan is de naam maand ontstaan, tijdsduur ongeveer 29 1/2 dag (tussen twee nieuwe manen). Het begrip week komt van de tijdsduur 1/4 gedeelte van de maand (tussen nieuwe maan, eerste kwartier, volle maan, laatste kwartier).

Met de Egyptische kalender werd de eenheid jaar ingevoerd rond 4241 voor J.C. Een nauwkeurige waarneming van de sterrenbewegingen en de schaduw van de zon bracht de lengte van het jaar op 365 dagen.

De combinatie van de tijdseenheid "jaar" met de eenheid "maand" stuitte op moeilijkheden, 365 dagen was niet deelbaar door het aantal dagen van de maand 30. Men verdeelde het jaar in 12 maanden van 30 dagen elk, aangevuld met 5 dagen extra gewijd aan de vijf planeten. Het verschil dat bleef bestaan van ongeveer 6 uur op het zonnejaar, werd opgevangen door elke 4 jaar een extra dag aan het jaar toe te voegen.

Bij Babyloniërs en de Grieken telde het jaar 354 dagen. Elke acht jaar werden 3 maanden extra bij de tijdrekening gevoegd, zo bleef de overeenkomst van de kalender met de jaargetijden behouden.

In 432 voor J.C. werd te Athene nog een ander tijdscyclus ingevoerd. 7 maanden extra werden toegevoegd in een periode van 19 maanjaren. In 330 voor J.C. werd er opnieuw een correctie aangebracht.

De oude Romeinse kalender werd gekenmerkt door een jaar van 304 dagen, verdeeld over 10 maanden, werd aan Romulus toegeschreven. De kalender van Pompilius, daarvan afgeleid, bestond uit 12 maanden - Martius (31), Aprilis (29), Maius (31), Junius (29), Quintilis (31), Sextilis (29), September (29), October (31), November (29), December (29), Januarius (29), Februarius (29). Elke 4 jaar werd er tweemaal een extra maand "Mercedonius" toegevoegd. De hogepriesters hadden als taak willekeurig deze extra maanden toe te voegen, wat veel verwarring veroorzaakte.

In 46 voor J.C. werd door Julius Caesar de "Juliaanse" kalender ingesteld. Er was geen enkel verband meer met de maangestalten. Het jaar begon op 1 maart. De maand was verdeeld in drie perioden van drie feesten: Kalenden "laatste dagen van vorige maand"; Nonen "negen dagen voor de iden"; Iden "helft van de maand". Het verschil is dat de Romeinen niet op,

maar aftelden van de volgende merkdag (Kalenden, Nonen, Inden), waarbij deze merkdag meegerekend werd.

Na de dood van Julius Caesar werd de vijfde en de zesde maand gewijzigd in Julius en Augustus. De twaalf maanden kregen het aantal dagen dat ze in onze kalender nog bezitten. Het schrikkeljaar werd ingevoerd, 3 jaren van 365 dagen en 1 jaar van 366 dagen.

De Gregoriaanse werd door paus Gregorius XIII ingevoerd in 1582. Deze wijziging had als motief het verschil van 11 minuten te lang op het zonnejaar en van een religieuze tijdsorde (het bepalen van de dag waarop men het paasfeest moest vieren).

Om de verschuiving tussen het zonnejaar en het burgerlijk jaar te vernietigen werden 10 dagen overgeslagen (op 4 oktober 1582 liet men 15 oktober volgen).

In de katholieke landen werd de Gregoriaanse kalender meteen ingevoerd. De Russen, de Grieken en de kristenen uit het Oosten gebruikten de Juliaanse kalender tot oktober 1923.

De meest historische wijziging van de kalender is deze van de **Franse Revolutionaire kalender. Meer dan twaalf jaar is de Franse kalender in voegen geweest, van 22 september 1793 tot 31 december 1805. (Met terugwerkende kracht tot 22/9/1792)**

De Revolutionaire kalender was gebaseerd op een jaar van 365 dagen, bestaande uit 12 maanden van 30 dagen en 5 aanvullende extra dagen. Elke vier jaar was er een schrikkeljaar. Het begin van het jaar "Nieuwjaar" werd verschoven naar 22 september. De maand werd ingedeeld in drie decaden van elk 10 dagen.

De namen van de maanden werd door de Franse dichter Fabre d'Eglantines pseudoniem voor Philippe François Nazaire (1750-1794) bedacht en aan de conventie voorgesteld en aanvaard op 25 oktober 1793. De maanden kregen de volgende benamingen:

Vendimiaire (wijnoogst)	september - oktober
Brumaire (mist)	oktober - november
Frimaire (koud)	november - december
Nivôse (sneeuw)	december - januari
Pluviose (regen)	januari - februari
Ventose (wind)	februari - maart
Germinal (kiem)	maart - april
Floréal (bloei)	april - mei
Prairial (weide)	mei - juni
Messidor (oogst)	juni - juli
Thermidor (baden)	juli - augustus
Fructidor (fruit)	augustus - september

De dagen van de week kregen volgens rekenkundige volgorde de namen: Primidi, duodi, tridi, quartidi, quintidi, sextidi, septidi, octidi, nonidi, decadi.

Op de almanak werden naamheiligen vervangen, men plaatsten naast iedere dag een naam aan de natuur en landbouw ontleend: iedere quintidi werd de naam van een huisdier vermeld, op decadi de naam van een landbouwwerktuig en op de andere dagen namen van planten en bloemen, vruchten. In de winter als de velden braak lagen werden meestal namen van delfstoffen of mineralen gebruikt.

¹De toegevoegde dagen (jours complémentaires - decreet van de conventie 24/8/1795), die een halve decade duurde, werden sans-culottides genoemd. Zij werden gevierd als nationale feestdag en waren toegewijd aan de deugd, het vernuft, de arbeid, de opinie en de beloning.

Vanaf het jaar III (1794-95) werd om de vier jaar op het einde van het jaar een extra dag, sans-culottide par excellence (schrikkelidag) aan het jaar toegevoegd. De decadi waren ook feestdagen.

In 1801 sloot Napoleon met de paus een concordaat dat in 1802 in voege trad. De kerken werden opnieuw geopend. Het vieren van de feesten op decadi werd afgeschaft en de zondag werd opnieuw erkend. De kerkelijke feestdagen werden tot vier beperkt: Kerstmis, O.-H.-Hemelvaart, O.-L.-V.-Hemelvaart en Allerheiligen.

Op 1 januari 1806 (11 nivôse an XIV) werd de Republikeinse kalender afgeschaft en de Gregoriaanse kalender opnieuw in voegen gesteld.

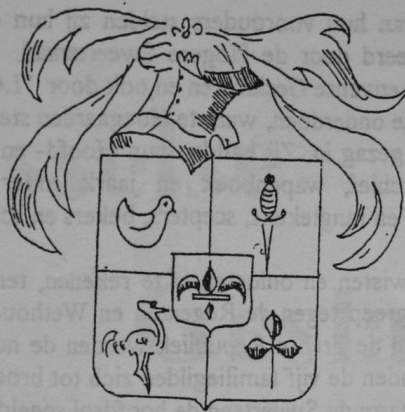
Larousse du XXe siècle - 1928

De Tijdrekening - Donald Vandecandelaere - 1985

NIVOSE -- DECEMBER EN JANUARI

		Republi- keins jaren													
		jaar II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	
Grego- riaanse jaren		1793	1794	1795	1796	1797	1798	1799	1800	1801	1802	1803	1804	1805	
NIVOSE	december	21	21	22	21	21	21	22	22	22	22	23	22	22	
		22	22	23	22	22	22	23	23	23	23	24	23	23	
		23	23	24	23	23	23	24	24	24	24	25	24	24	
		24	24	25	24	24	24	25	25	25	25	26	25	25	
		25	25	26	25	25	25	26	26	26	26	27	26	26	
		26	26	27	26	26	26	27	27	27	27	28	27	27	
		27	27	28	27	27	27	28	28	28	28	29	28	28	
		28	28	29	28	28	28	29	29	29	29	30	29	29	
		29	29	30	29	29	29	30	30	30	30	31	30	30	
		30	30	31	30	30	30	31	31	31	31	1804	31	31	
		31	31	1796	31	31	31	1800	1801	1802	1803	1	1805	1806	
NIVOSE	januari	1	1	2	1	1	1	2	2	2	2	3	2	1	
		2	2	3	2	2	2	3	3	3	3	4	3	2	
		3	3	4	3	3	3	4	4	4	4	5	4	3	
		4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	6	5	4	
		5	5	6	5	5	5	6	6	6	6	7	6	5	
		6	6	7	6	6	6	7	7	7	7	8	7	6	
		7	7	8	7	7	7	8	8	8	8	9	8	7	
		8	8	9	8	8	8	9	9	9	9	10	9	8	
		9	9	10	9	9	9	10	10	10	10	11	10	9	
		10	10	11	10	10	10	11	11	11	11	12	11	10	
		11	11	12	11	11	11	12	12	12	12	13	12	11	
		12	12	13	12	12	12	13	13	13	13	14	13	12	
		13	13	14	13	13	13	14	14	14	14	15	14	13	
		14	14	15	14	14	14	15	15	15	15	16	15	14	
		15	15	16	15	15	15	16	16	16	16	17	16	15	
		16	16	17	16	16	16	17	17	17	17	18	17	16	
		17	17	18	17	17	17	18	18	18	18	19	18	17	
		18	18	19	18	18	18	19	19	19	19	20	19	18	
		19	19	20	19	19	19	20	20	20	20	21	20	19	

De V Geslachten van Hoegaarden

Deze Confrerie ontstond in 1741 uit de testamentaire studiebeursfundatie van Landdeken H. Peeters, ten voordele van de nakomelingen uit de geslachten S. Sweerts, H. Sweerts, C. Van Nerum, H. Hoebancx en H. Struys, allen afstammend uit de gezamenlijke voorouders Servatius Sweerts en Catharina Peeters (zuster van de Landdeken) en behorend tot het stamhuis der Sweertsen. In hun blazoën voerden ze onderscheidelijk merels, klaverbladen, lilies, zwaarden en een struisvogel. Ook zij waren allen grote grondeigenaars en rijke brouwers die zonder tot de adel te behoren, als de meest vooraanstaande ingezetenen van hun dorp werden beschouwd. Hun doel was het bewind van Hoegaarden in eigen families te houden en hun stempel te drukken op de plaatselijke geschiedenis

Zij zetelden als wethouders in de Regentie en Dorpsraad, deelden het schepenamtb met de machtige en bevoorrechte brouwersgilde, waarin zij de scepter zwaaiden, beheersten de corporatie van herbergiers, taverniers en cabarethouders, hielden de teugels van het kerkgezag in handen, benoemden de kapitein van de Dorpswacht, duidden hun vertrouwensmannen aan in het Weldadigheidsbureau, controleerden alle dorpsrekeningen, regelden het voogdijschap, benoemden de collateurs van hun studiebeurs, regelden de ommevang van de vermaarde Palmprocessie en maakten overal wet.

Zij telden in hun rangen rijke brouwers, renteniers, notarissen, pastoors, geneesheren, enz... en hadden zich stellig voorgenomen om gedurende minstens vijf generaties te Hoegaarden, het politiek, burgerlijk en geestelijk gezag te beheersen.

De V Geslachten van Hoegaarden leefden net zoals te Brussel in een gesloten kring en waren aan de strengste voorwaarden onderworpen. Zij zwoeren trouw aan het Bisschoppelijk gezag van Luik, aan het Rooms-Katholieke geloof, aan de wetten van het Sweertshuis, waaruit zij waren ontstaan en aan de erfeniswet van de Confrerie.

Rond 1780 hadden de toonaangevende Geslachten zich reeds tot vijf renderende familie-gilden ontwikkeld, met name "de zwarte merel" (S. Sweertsgeslacht), "t groen klaverblad" (H. Sweertsgeslacht), "de gulden lelie" (C. Van Nerumgeslacht), "t zilveren zwaard" (H. Hoebancxgeslacht) en "de zilveren struisvogel" (H. Struysgeslacht).

Naar het voorbeeld van hun voorouders stelden zij hun eigen gildewetten op en bleven in Confrerieverband beheerd door de Hogere Sweertsraad. Wellicht lieten zij zich inspireren door de Brusselse en Leuvense Geslachten en ook door "Le Patriciat de Liège", maar moesten in geen geval voor deze onderdoen, want te Hoegaarden stelden zij een bijna dictatoriale macht en een onbetwistbaar gezag in. Zij hadden hun Hoofd- en Gildedekens, hun Keurheren, hun eigen stamhuizen, archief, wapenboek en jaarkalender (jaartelling), hun gildebanieren, familierelieken, braken en rangtekens, scepters, bekers en schrijn.

Zij kregen met dorpswisten en onlusten af te rekenen, terwijl de revolutionaire oppositie in 1789 zelfs een machtsgreep tegen de Regenten en Wethouders uitlokte. Bij de invoering van de nieuwe dekreten van de Franse Republiek werden de notabelen onttroond en de confrerie verboden. Alsdan vormden de vijf familiegidlen zich tot broederschappen om en gingen tot een samenzwering over, waarin de Sweertsen de hoofdrol speelden.

Na de besloten tijd werkten zij zich terug aan de macht, maar hun alleenheerschappij had veel van haar vroegere luister verloren; ofschoon zij in alle instellingen en nieuwe stichtingen hun vertegenwoordigers telden. Buiten nog enkele opflakeringen leefde de Confrerie van in de helft van van de 19de eeuw wankelend verder., om ingevolge onderlinge veten rond 1870 uit te sterven. Alleen de Vari Nerumgilde bleef bestaan, maar zou eveneens wegens familietwisten rond 1908 verdwijnen.

In 1961 werd de heropstanding van de Gulden Lelie bewerkt, waaruit in 1965 het Museum van Hoegaarden ontstond, die de wedergeboorte van de oude Confrerie beoogde. Na tal van moeilijkheden werd deze in 1970 (met bekrachtiging in 1971) terug in het leven geroepen met ongeveer dezelfde doelstelling als de Associatie der Brusselse Geslachten.

Zij hebben hun eigen tijdschrift "Famillieschoon", houden afstammingsstaten bij, kennen aan hun wettige nakomelingen genealogische attesten en wapendrachten toe en leven in gesloten kring hun eigen ritus verder. Zij hebben hun hoofdraad voorgezeten door een Patriarch en hun eigen instellingen. Zij kondigen beschermingswetten af en bevorderen, via het Nieuwhuys-museum, het cultureel leven van Hoegaarden, waardoor zij andermaal hun stempel drukken op de plaatselijke geschiedenis.

Lidmaatschap - Côtisation annuelle: 300 Bef. au minimum

000-0895026-07 Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden

Confrérie des V Lignages de Hoegaarden

Wie 600 Bef. overschrijft krijgt er *Alpaidis* bij, het tijdschrift van de Heemkundige kring 't Nieuwhuys Hoegaarden

Wie 1000 Bef. stort krijgt ook onze 3e uitgave: *'t Moutstockje*, tijdschrift over bierfolklore

De Brusselse Geslachten

Heel wat families kunnen er prat op gaan af te stammen van de Brusselse geslachten.

Graag willen wij in dit artikel wat meer vertellen over de eens zo machtige vereniging, die gedurende eeuwen te Brussel het roer in handen had.

In een oorkonde van 1306 en gegeven door hertog Jan III van Brabant, wordt er voor het eerst melding gemaakt van de zeven geslachten met name: Coudenberg - Roodebeke - Serhuyghs - Serroelofs - Sleus - Steenweegs en Sweerts. De leden van deze families waren de voornaamste grondeigenaars binnen en buiten de stadswallen van Brussel en hielden zich bezig met groothandel in laken of kozen een vrij beroep, zoals dat van procureur, advocaat, geneesheer; of waren renteniers. Ook heel wat edellieden waren bij de geslachten ingeschreven, want in de ledenlijsten van 1376 vinden wij een aantal ridders en leenheren uit de omgeving van Brussel. Daar het mogelijk was langs vrouwelijke linie in de geslachten te worden opgenomen, is het niet te verwonderen dat wij regelmatig nieuwe familienamen in de registers terugvinden.

Om in deze zeer gesloten kring te worden opgenomen moest men, zoals wij reeds zegden, uit het ene of andere geslacht stammen, van wettige geboorte, mannelijke kunne, volwassen en van katholiek geloof zijn. Bastaarden werden niet in het geslacht opgenomen, maar hun wettige kinderen wel. Zo is het dan ook niet te verwonderen dat de vele huidige afstammelingen heel wat bastaarden van edellieden en andere voorname lui onder hun voorzaten tellen.

Indien men aan handenarbeid deed, m.a.w. een stiel uitoefende, werd men van al zijn rechten vervallen verklaard, doch de kinderen of nazaten van deze ambachtslui konden rehabilitatie bekomen.

In de 17de eeuw moest men, wilde men in de geslachten worden opgenomen, een dossier aanleggen met de "preuve van afkomst" en een stamboom opstellen om zijn aanspraken te kunnen wettigen. Deze papieren werden dan door twee commissarissen uit alle zeven stammen onderzocht. Zodoende had elk geslacht toezicht op het toetreden van een nieuw lid.

U kunt zich wel indenken dat deze archivalia zeer interessant zijn voor stamboomonderzoek, evenals de protocollen van de vergaderingen die alle nog bewaard worden, hetzij in origineel, hetzij in afschrift. Het oudste register gaat terug tot in het begin van de 15de eeuw. Daarin leren wij bv. dat het gebruikelijk was steeds op de 13de juli van elk jaar drie personen voor te dragen tot het ambt van burgemeester en schepen. Ook hadden deze voornamen burgers een familiewapen. Dit getuigen de prachtig versierde wapenboeken en het was gebruikelijk het oude stamwapen bij zijn persoonlijk schild te voegen. De emblemen van de zeven oude Brusselse stamhuizen waren voor het geslacht Sleeus of Sleeuws een leeuw, die van Roodebeke een beek of golvende band, verder torens in het wapen van de Coudenberghe, zwaardpunten in het wapen van het geslacht Sweerts, schelpen in het schild van de familie Steenweghe, blokken in dat van Serroelofs en leliebloemen voor Serhuyghs. De huizen, waarin deze patriciërs woonden, noemde men het steen, met andere woorden een huis met een toren uit duurzaam materiaal gemaakt, daar waar de burgers slechts in lemen huisjes woonden.

Dat de leden van de Brusselse geslachten bevoorrechte lui waren vernemen wij uit de oude schepenregisters der stad, waarin we lezen dat het schepenambt hen was voorbehouden, alsook het kapiteinschap van de stedelijke militia. Verder deelden zij samen met de naties of ambachten het ambt van rentmeester en dit van "peijsmaker" of vrederechter. Ze waren lid van de Brede Raad of tweede kamer der stad. Ook kwamen ze in aanmerking voor het ambt van Caritaet-meester en het superintendentschap van de Vaart was hun uitsluitend voorbehouden. Zoals u ziet waren de leden van de zeven Brusselse geslachten bevoorrechte patriciërs die, al werden ze officieel nooit als adellijk aanzien, zeer graag met de titel van jonker pronkten.

VERGETEN DOET IEDEREEN EENS

Vergeten is menselijk, daarom deze korte herinnering voor de enkele personen die hun lidgeld voor het Nieuwhuys-museum nog niet betaalden.

Gelieve zo spoedig mogelijk uw storting uit te voeren op rekening van 't Nieuwhuys Hoegaarden n° 310/0370021/52.

Gewoon lid 600 fr. Erelid 500 fr. Weldoener 1000 fr.

Dank U voor de welwillende medewerking.

Namens het Museumbestuur.

UITGEVERIJ RIPOVA

Vianderdal 12

3300 Tienen

016/81.83.55 (tel en fax)

e-mail: ripova@freegates.be

DIEST

Heruitgave boeken

Di Martinelli

**Eind juni 2001 verschijnt bij Ripova een heruitgave van de boeken
Diest in de 17de en 18de eeuw en
Diest in de Sansculottentijd**

**Beide werken zijn geschreven door Frederik Di Martinelli, een
vrederechter wiens voorouders afkomstig zijn uit Italië. Het waren
juristen en musici. Zij vestigden zich in Diest. Frederik Di
Martinelli kon bij het samenstelling van zijn boeken gebruik maken
van een uitgebreid familiearchief.**

**Van Di Martinelli verscheen ook Diest in de Patriottentijd. Ook
dat boek werd door Ripova heruitgegeven.**

**Wie de drie boeken samen bestelt, ontvangt als bonus een ets met
een plan van Diest omstreeks 1600.**

Bestelbon:

Diest in de Sansculottentijd 625 fr (tot 15 juni) daarna 725

Diest in de 17de en 18de eeuw 625 fr (tot 15 juni) daarna 725

Diest in de Patriottentijd 490 fr.

Ets van de stad Diest 490 fr.

Wie de 3 boeken samen bestelt, ontvangt de ets gratis.

**Bestellen door overschrijving op rekening 330-0111964-80 van
CV RIPOVA**

